

det grænsen til et medlemsland fra et land uden for EF, og fastslår, hvilket land der er pligtigt at behandle vedkommendes asylansøgning. Det vil sige, at konventionen anerkender, at det for mange flygtninge kan være vanskeligt for ikke at sige umuligt at skaffe sig lovligt pas og visum. Alligevel har justitsministeren ikke i forbindelse med tilslutning til konventionen foreslået at ophæve de danske regler om afvisning af asylansøgere uden gyldigt pas og visum og om bøder til transportselskaber, der bringer asylansøgere uden gyldige rejsedokumenter til Danmark. Mindretallet er bekendt med, at andre EF-lande efter dansk mønster har indført lignende regler. Herved har disse medlemslande gjort den grundlæggende menneskerettighed, nemlig retten til at søge asyl, illusorisk for en række mennesker, måske oven i købet for dem, der er i den aller alvorligste situation, fordi de på grund af forfølgelse er afskåret fra at skaffe sig gyldige rejsedokumenter.

Endelig ved udvalget ikke, hvilke regler der gælder for behandling af asylansøgninger og tildeling af asyl i de andre EF-lande. Det vil sige: Folketinget ved ikke, hvorledes en asylansøgers sag bliver behandlet, en asylansøger, som måske havde ønsket at søge asyl i Danmark, men som nu bliver henvist til et andet land. Det er helt utilfredsstillende.

Ganske vist opstiller konventionen i sin præambel et mål: at asylpolitikken skal harmoniseres landene imellem. Det mål lyder umiddelbart rigtigt. Desværre tyder de hidtidige harmoniseringsbestræbelser på, at de tager sigte på at opstille så mange barrierer som muligt for at forhindre, at flygtninge overhovedet kan komme til at indgive deres asylansøgning i et af medlemslandene. Mindretallet ønsker ikke at medvirke til en lovgivning, der kan komme til at fremme tendenserne til, at ønsket om åbne grænser mellem EF-landene fører til en »vendte ryggen til« og »slåen døren i« over for forfulgte folk fra andre dele af verden.

Med baggrund i disse bemærkninger kan mindretallet ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og vil derfor hverken stemme for eller imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og bemærker i øvrigt:

Mindretallet ser kun lovforslaget som en lap-løsning, der er nødvendig her og nu, for at Danmark kan ratificere EF-asylkonventionen. Mindretallet ser frem til den kommende brede debat om hele udlændingeloven.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (FP):

1) I det under *nr. 4 i § 28, stk. 2*, foreslåede 3. pkt. indsættes efter »har besvaret anmodningen« ordene: », dog med en behandlingstid ikke over 1 måned«.

2) Den under *nr. 10* foreslåede § 48 c udgår.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flerital* (udvalget med undtagelse af FP):

3) Den under *nr. 10* foreslåede § 48 e affattes således:

»§ 48 e. Træffer Direktoratet for Udlændinge ikke afgørelse om afvisning eller udvisning og udsendelse, gøres udlændingen bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.«

Af et *mindretal* (FP):

Til § 2

4) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft samtidig med EF-asylkonventionens ikrafttræden.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Asylansøgningen har allerede været behandlet én gang, inden et andet EF-land anmodes om overtagelse, hvorfor en behandlingstid for en allerede kendt sag ikke bør tage mere end en måned. Desuden er der hensyn til asylansøgeren, der sidder i en urimelig venteposition, mens ansøgningen behandles. Denne tid skal